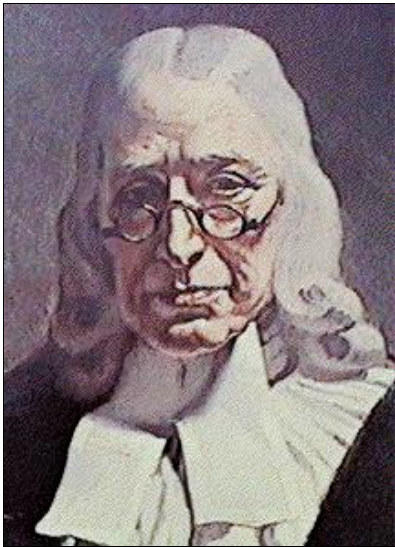

Džons Veslijs. Kristīgā namturība

“Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam kā labi dažāda veida Dieva žēlastības namturi.”
/ 1. Pētera 4: 10 /

Mēs esam Dievam parādā par visu, kas mums ir. Parādnieki ir spiesti atmaksāt to, ko ir saņēmuši, bet līdz tam brīdim var rīkoties ar saņemto pēc sirds patikas. Savādāk ir ar namturi. Namturis nevar pēc sirds patikas rīkoties ar to, kas viņam ir. Viņam ir jādara vienīgi tas, ko saka un liek viņa kungs. Ikviens no mums, mēs esam namturi. Tādēļ arī mums nav tiesību neko, kas mums pieder, lietot pēc savas patikas. Viss pieder Dievam. Dievs mums uztic kādas lietas, lai mēs tās lietojam mūsu Kunga pagodināšanai un saskaņā ar Viņa norādījumiem, kuri mums ir doti Dieva vārdā.

Uz šiem noteikumiem Viņš mums ir uzticējis mūsu dvēseli, mūsu miesu, mūsu mantu un visu, ko no Viņa esam saņēmuši. Lai šī patiesība dziļi iespiestos mūsu sirdīs, ir nepieciešami to aplūkot sīkāk.

Vispirms Dievs mums ir uzticējis dvēseli, nemirstīgu garu, kas radīts Dieva līdzībā, kopā ar spēkiem, spējām, saprašanu, domāšanu, atmiņu, gribu un mīlestību. Kā arī ienaidu, prieku un bēdas. Dievs mums to visu ir dāvājis nevis tādēļ, lai mēs šīs lietas lietotu vienīgi, vadoties no sava prāta un miesas iegribām, bet lai to visu izmantotu saskaņā ar sava Radītāja gribu un norādījumiem. Tad nu mums ir jālieto mūsu saprašana, domas un atmiņa Viņa pagodināšanai. Mums ir jānodod Viņam visa mūsu griba un mūsu pieķeršanās. Mums ir jāmīl un jāienīst, jāpriecājas un jāskumst, jāvēlas un jāizvairās, jācer un jābaidās saskaņā ar Viņa vārdu. Pat mūsu domas nepieder vienīgi mums pašiem. Tādēļ mēs nedrīkstam domāt pēc sava prāta to, kas mums iegribas. Par katru mūsu pastāvīgu domu kustību mums reiz būs jāatskaitās savam Kungam.

Dievs mums ir uzticējis mūsu miesu, šo brīnišķīgo komplicēto mašīnu ar visiem tās spēkiem un spējām. Viņš ir uzticējis mūsu izjūtu orgānus – redzi, dzirdi un visus pārējos. Bet nekas no tā visa mums nav dots, lai mēs to izlietotu pēc sava paša gribas un vēlmēm. Mums visa mūsu miesa ar tās spējām ir jālieto Dieva godam.

Uz tiem pašiem noteikumiem mums ir piešķirti citi talanti. Kā, piemēram, spēja runāt. Kāds senlaiku rakstnieks ir sacījis: “Tu man esi devis mēli, lai es Tevi ar to slavētu.” Nav nekas neprātīgāks un muļķīgāks kā sacīt: “Mana mēle pieder man pašam, ko es gribu, to es ar to runāju.” Bībele mūs māca, ka par katru veltu vārdu, kas nāks no mūsu lūpām, mums sava Dieva priekšā būs jānes atbildība. Mēs būsim Viņam atbildīgi arī par mūsu roku, kāju un visu mūsu miesas locekļu lietošanu. Visi šie daudzie talanti mums ir uzticēti līdz Radītāja nozīmētajam laikam. Līdz tam tie mums ir jālieto kā namturiem, nevis kā īpašniekiem. Mēs nedrīkstam nodot **nevienu** no saviem locekļiem grēkam, lai tas kalpotu par netaisnības ieroci. Mums viss, kas mums pieder, ir jālieto Dieva taisnībai.

Dievs mums ir uzticējis arī daļu no mūsu laicīgajām mantām – uzturu ēšanai, apģērbu miesai un vietu, kur dzīvot. Pāri visam Viņš ir nodevis mūsu rīcībā to dārgo lietu, kas ietver sevī visu citu – naudu. Tā tiešām ir ļoti vērtīga lieta, jo, pateicoties tai, mēs varam izdarīt ļoti daudz laba Dieva pagodināšanai.

Bez šiem talantiem Dievs ikvienam no mums ir dāvājis īpašus talantus – miesas spēku, veselību, izveicību, gudrību un citas lietas. Caur to visu mēs varam uz cilvēkiem atstāt vai nu pozitīvu vai negatīvu iespaidu, vest viņus tuvāk Dievam vai otrādi. Mēs nedrīkstam aizmirst arī tādu vērtīgu svētību kā laiks. Dievs mums dāvā mirkli pēc mirkļa. Kam mēs veltām savu laiku, kam investējam savu dzīvi? Uz šo jautājumu ir svarīgi rast atbildi jau tagad. Mēs esam namturi, un Dievs reiz prasīs no mums atbildību, kā un kam mēs esam lietojuši savas spējas, talantus un laiku. Vai tie būs kalpojuši Dieva godam, vienīgi mums, vai, vēl sliktāk, tumības valdniekam.

/ Raksts no žurnāla “Svētceļnieks”. Sagatavoja Edgars Šneiders /

2008.g. 19. jūnijs – (10.Kristīgais Aizstāvis)